

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená „X“
bytem „X“

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2019, č. j. „X“, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 11. 2019, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2019, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 5. 9. 2019 odňala žalovaná žalobkyni invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2019 již není invalidní.

Žaloba

2. V žalobě uvedla, že posudkový lékař chybně zhodnotil její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nerespektoval její zdravotní potíže a neuvedl, v čem konkrétně se její zdravotní stav zlepšil. Žalobkyně uvedla, že si je vědoma toho, že bodové hodnocení se u více postižení nesčítá, ale v jejím těle se bolesti a zdravotní potíže sčítají, a vzhledem k jejímu chronickému onemocnění, zhoršujícím se potíží a přibývajícím věku se zlepšení jejího stavu nedá předpokládat. Žalobkyně také nesouhlasila s tím, že by její stav byl stabilizovaný, jelikož nadále dochází ke zhoršení bolesti bederní páteře, dolních končetin a kloubů, a i ke zhoršení psychického stavu a navýšení léků. Dále uvedla, že kvůli trvalým zdravotním potížím je schopna vykonávat soustavnou pracovní činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě, i při malém zatížení klesá její celková výkonnost a velké omezení pocituje i při běžných domácích pracech.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení a uvedla, že posudek ze dne 7. 11. 2019, vypracovaný pro potřeby námitkového řízení, splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Dále doplnila, že s ohledem na žalobu navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Ústní jednání

4. Při ústním jednání před soudem konaném dne 13. 7. 2021 přednesla žalobkyně žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Dále uvedla, že si je vědoma, že nemá nárok na plný invalidní důchod, ale částečnou invaliditu bezpochyby splňuje. Její stav trvá již léta a její fyzické obtíže mají vliv i na její psychiku, a proto navštěvuje nejen ambulanci bolesti, ale i psychologa, psychiatra a chodí i na rehabilitace. V řízení před žalovanou nestačila doložit veškeré lékařské zprávy, a to vzhledem k dlouhým objednacím lhůtám. Intenzita bolesti jí kolísá, nicméně bolesti jsou každodenní. V současnosti pracuje u hlídací služby na zkrácený úvazek v rozsahu 6 hodin, což je pro ni maximum, které může vzhledem ke svému zdravotnímu stavu zvládnout. Dále uvedla, že si nemůže vzít neschopenku nebo dovolit placené léky, protože v současnosti pobírá cca 11 500 Kč měsíčně. Její finanční problémy dokládá i to, že před časem prodělala lehkou mozkovou mrtvici a již po týdnu se musela z finančních důvodů vrátit zpět do práce. Vedle již zmíněných bolestí ji trápí i únik stolice. Žalobkyně uvedla, že v současnosti neví, co má dělat, neboť nebyla odhalena příčina jejích problémů, jelikož dosavadní léčba je neúčinná, provedená operace páteře pomohla k tomu, aby mohla chodit, nicméně bolesti přetrvávají. Je si vědoma, že finanční situace není hlediskem pro přiznání invalidního důchodu, nicméně její finanční situace má dopad i na její zdravotní stav. Dále uvedla, že to, že její stav je hodnocen jako stabilizovaný, neznamená, že je dobrý. Její stav byl stabilizovaný i v době, kdy pobírala invalidní důchod a od té doby se nic nezměnilo. Znovu zdůraznila, že před operací páteře jí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bylo hůře, než po operaci páteře, bylo jí doporučeno změnit zaměstnání, což udělala a přestěhovala se. K posudku uvedla, že není zmíněno, že trpí syndromem FBSS, což znamená, že operace od bolesti nepomohla a bolesti přetrvávají. Uvedla, že žádá vyhovění žalobě, neboť její potíže trvají a jsou ve stejné míře, jako byly v době, kdy jí byl invalidní důchod přiznán.

5. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na své vyjádření ze dne 20. 2. 2020. K věci dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl posouzen posudkovým lékařem, který shledal stav žalobkyně stabilizovaným. Dále doplnila, že posudkový lékař vychází vždy z doložených lékařských zpráv odborných lékařů. Poznamenala, že při hodnocení poklesu pracovní schopnosti nehrají roli hospitalizace v nemocnici, či počty pracovních neschopností. S odkazem na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 3. 9. 2020 navrhla zamítnutí žaloby.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 9. 2020 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 9. 2020.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 3. 9. 2020, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 7. 11. 2019 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2019 je správný. Obě lékařky tak dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 20 %.

10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 12. 11. 2019, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 7. 11. 2019, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 3. 9. 2020. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 12. 11. 2019 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
18. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to vleklý vertebrogenní syndrom bederní se stavem po operaci bederní páteře pro listézu L4/5 II. stupně se stenózou a neurogenními klaudikacemi, v objektivním neurol. nálezu bez známek centrální, periferní či radikulární léze, dominují lumbalgie při dysbalanci svalové. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 10 % až 20 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena.
19. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně byla nadále schopna vykonávat práci vrátné – recepční a to i v plném pracovním úvazku s dodržováním režimu vertebropata.
20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobkyně jako obě posudkové lékařky žalované. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje 20 % míry poklesu pracovní schopnosti, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně či jinému dokazování. Požadavek v tomto směru Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ostatně v předmětném soudním řízení nevznely ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

23. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
25. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 12. 11. 2019. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. července 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)